Sol, Blod, Stilhed

Tekst og fotos: Michael Svenningsen

An English version is available further down.

De går i sandaler og designerbriller. Nogle triller barnevogne gennem gyldne solstriber. Andre cruiser ned ad kystvejene i sorte Range Rovers med tonede ruder. På Costa del Sols solbeskinnede promenader ligner de turister eller feriebosatte danskere, hollændere og svenskere – men virkeligheden er en anden.

Bag solbrillerne gemmer sig folk som Shuaib “Shabbi” Khan fra Loyal to Familia, Foxtrot-lederen Rawa Majid, lejemorderens ansigt Amir Mekky og hollandsk-marokkanske narkofigurer fra Mocro Maffia. De bor i lejeboliger, luksusvillaer og ved strandbarer, men arbejder i et netværk af kokainruter, likvideringer og hvidvask, der forbinder Spanien med resten af Europas underverden.

Her mødes Europas mest eftersøgte kriminelle for at føre forretning i fred – langt fra politi, domstole og bandeopgør. I hvert fald på overfladen. Costa del Sol er ikke længere blot et fristed. Det er blevet en kommandocentral for den europæiske underverden.

En dansker i eksil – eller en strateg i skyggerne?

Navnet Shuaib “Shabbi” Khan sender stadig rystelser gennem det danske bande-DNA. Den tidligere leder af Loyal to Familia blev i 2020 udvist fra Danmark med indrejseforbud til 2024. Officielt er han forsvundet – men aldrig forsvundet ud af samtalen.

DR JOAN
RELAX
Serendi

I Justitsministeriets egne notater fra 2023 erkender man, at Shuaib Khans opholdssted er ukendt. Men fra mørkere dele af internettet lyder det samstemmende: Khan har slået sig ned i Spanien, muligvis Marbella, og rygterne nævner også ophold i Barcelona.

Da indrejseforbuddet nærmede sig udløb i 2024, begyndte spekulationerne at blusse op: Var Shuaib Khan vendt tilbage? Ifølge anonyme kilder i både Spanien og Danmark – og i private eksilgrupper online – skulle Shuaib Khan være blevet set i Marbella og Barcelona. En sort Range Rover, en mand med vagtsomme øjne.

"Satudarah-forbindelsen"

Mens Shuaib Khan længe har været kædet sammen med aktiviteter i Marokko og Nordspanien, tyder nye oplysninger på en strategisk transformation: fra LTF til Satudarah. Ifølge en kilde med fortid i det hollandsk-indonesiske rockerimperium har Shuaib Khan været med til at genopbygge et europæisk broderskab mellem Rotterdam og Málaga. Ikke som præsident. Ikke som fodsoldat. Men som rådgiver og arkitekt. “Han er god til at tale uden at sige noget,” lyder det. “Og alle ved, hvem han er – også i Spanien.”

De yngre mænd i Shabbi’s skygge

Ifølge en lækket note fra spansk politi i 2025 har efterforskere registreret en ny tendens: unge mænd med dansk/pakistansk baggrund, ofte uden fast bopæl, iført dyre ure og midlertidige lejekontrakter. Flere er blevet tilbageholdt med store kontantbeløb eller luksusbiler. “De opfører sig ikke som turister,” siger en efterforsker. Mistanken er, at de fungerer som kurérer og sikkerhedsfolk for en ny generation loyale mod Shuaib Khan. En diaspora af LTF, oversat til en ny valuta: kokain, kryptovaluta og kølig distance.

Amir Faten Mekky og Rawa Majid

På Costa del Sol slår bølgerne af international kriminalitet højt – men få aktører har været så brutale og organiserede som de svenske netværk. I løbet af det seneste årti har svensktalende bandemedlemmer sat sig tungt på narko-ruter, likvideringer og hvidvask i Sydspanien. Og i centrum står to navne: Amir Faten Mekky og Rawa Majid. De to havde aldrig stået ansigt til ansigt i offentligheden. Amir Faten Mekky og Rawa Majid tilhørte to forskellige grene af den svenske underverden — men i Marbella, en sen nattetime i 2017, blev deres veje kort krydset.

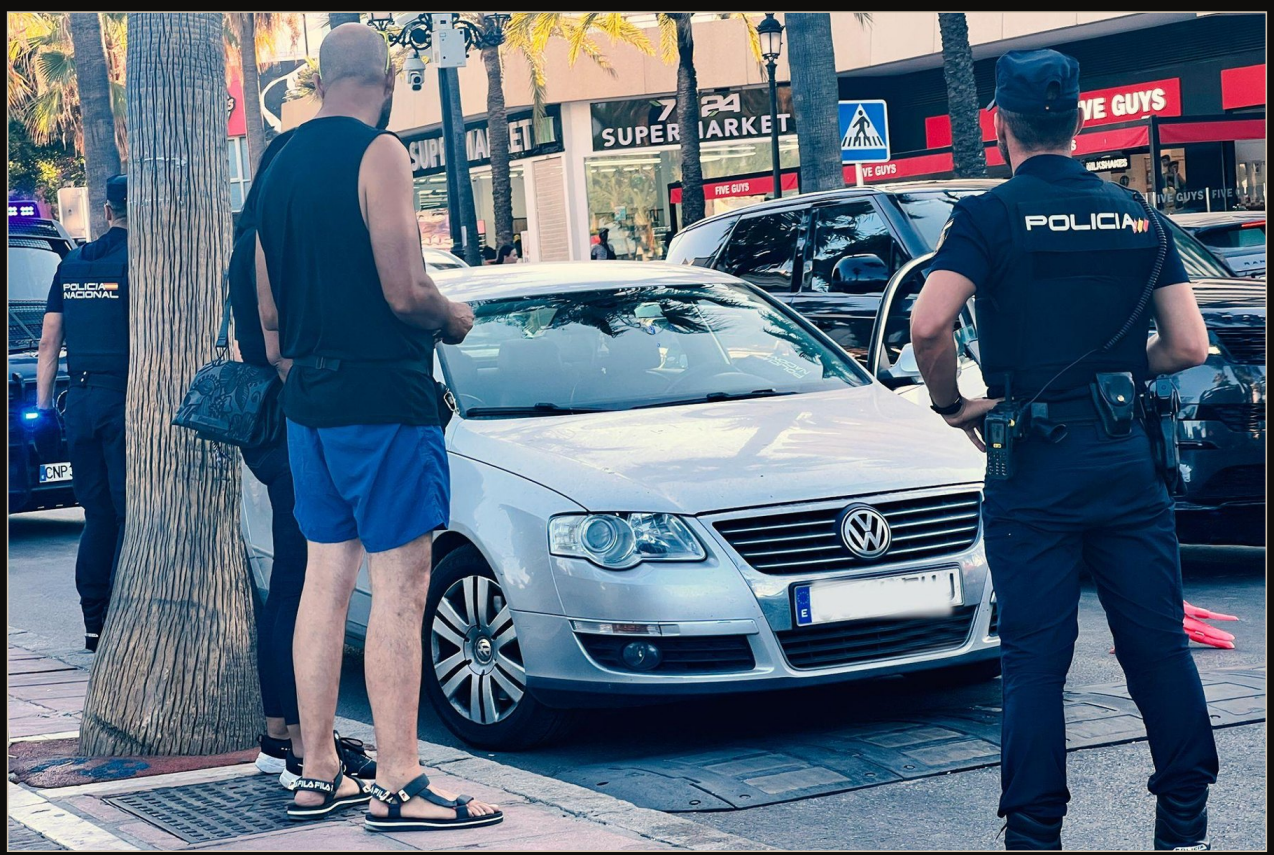
POLICIA
NACIONAL
POLICIA
FIVE GUYS

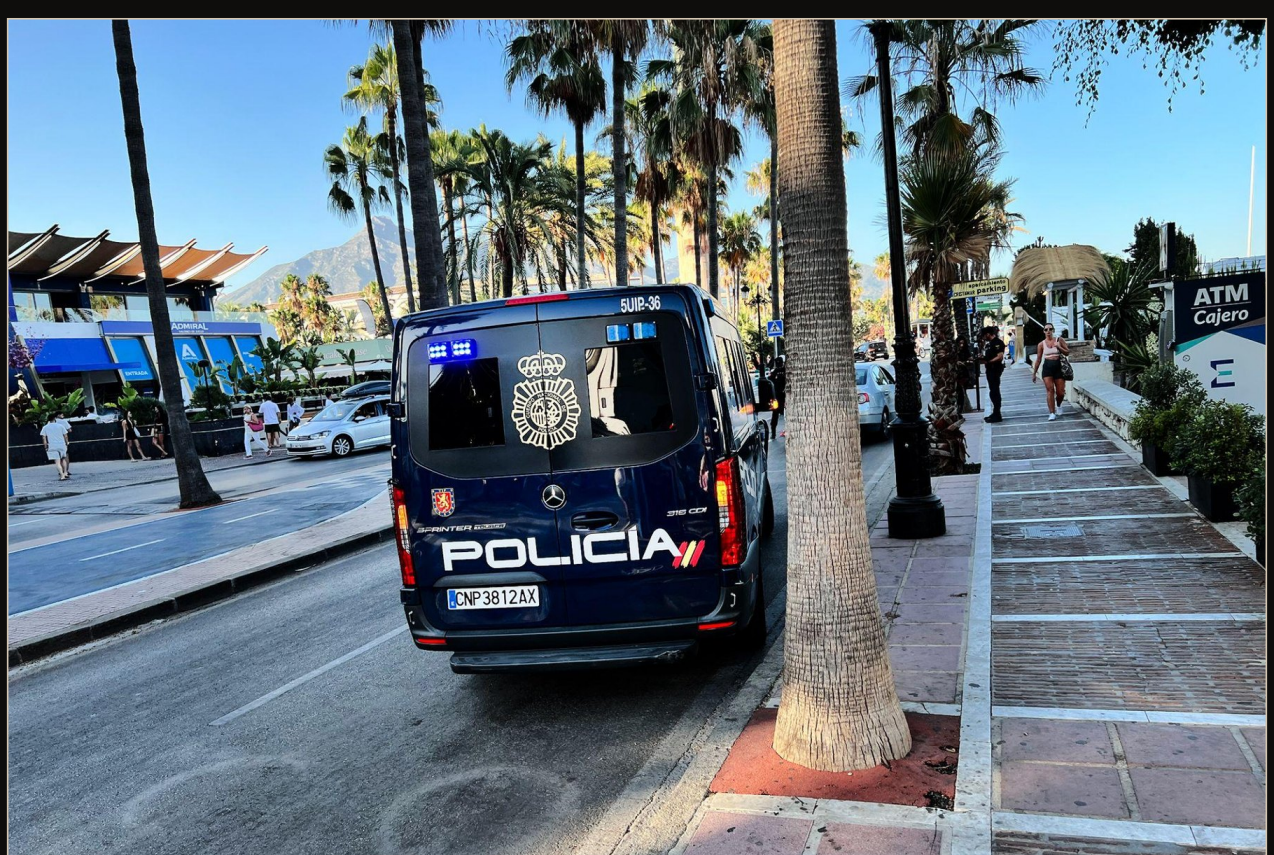
POLICIA
CNP 3812AX
5UI12-36
ATM
Cajero

Ifølge uofficielle politirapporter og samtaler opsnappet gennem krypterede netværk skal Mekky og Majid have mødtes i en villa nord for Puerto Banús. Det var dengang, begge endnu opererede åbent i Spanien — Mekky som stigende figur i Los Suecos, Majid som nyetableret spiller på det internationale narkomarked med kontakter til Tyrkiet og Libanon.

Vidner husker intet — og villaen blev senere solgt gennem et selskab på Seychellerne. Men mødet har siden fået mytisk status i efterretningskredse. Nogle mener, at det handlede om at fordele ruter og territorium; andre hævder, at de blot ville undgå en unødig krig.

Mord, Mallorca og “Los Suecos”

Amir Mekky voksede op i Malmös beton og blev leder af “Los Suecos” – en gruppe svenskere kendt for lejemord og kokaintransit på Solkysten. I 2018 blev David Ávila, alias “Maradona”, skudt foran en kirke i San Pedro – minutter efter sin søns førstekommunion. Samme år blev gangsteren Sofian “Zacato” henrettet i Estepona. Begge drab tilskrives Los Suecos og en bølge af brutalitet, der chokerede spansk politi. Amir Mekky flygtede, blev anholdt i Dubai og udleveret til Spanien, hvor han – trods anklager om mord – fik under tre års fængsel. I dag sidder han i svensk varetægt.

Ræven fra Uppsala

Hvor Amir Mekky opererede med vold i solen, trækker Rawa Majid, kendt som Den Kurdiske Ræv, trådene fra skyggerne. Han er den berygtede leder af Foxtrot-netværket – en af Sveriges farligste bander, kendt for likvideringer, bombesprængninger og udbredt narkoimport.

Siden han forlod Sverige i 2018, har Rawa Majid styret sit netværk fra Tyrkiet og nu sandsynligvis fra Irakisk Kurdistan. Trods en Interpol-efterlysning har han undgået anholdelse, beskyttet af dobbelt statsborgerskab og korrupte netværk. Svenske myndigheder vurderer, at Foxtrot har opereret aktivt på Costa del Sol. Netværket har været involveret i opkøb af hash og kokain, og “Operation Playa” i 2023 resulterede i 72 anholdelser i Marbella – herunder borgmesterens svenske stedsøn, Joakim Broberg.

Joakim Broberg

Med et glat smil og glitrende solbriller trådte Joakim Broberg, svensk stedsøn til Marbellas tidligere borgmester, ind på Costa del Sols kriminelle scene. Officielt var han bare en entreprenør med passion for fast ejendom. Uofficielt fungerede han ifølge efterforskere som mellemmand mellem svenske kriminelle netværk og spanske leverandører.

POLICÍA LOCAL
MARBELLA
E-03

Under Operation Playa blev Broberg pågrebet i sin luksusvilla i Benahavís – anklaget for omfattende hvidvask og logistikstøtte til Foxtrot-relaterede grupper. Brobergs sag er et skoleeksempel på, hvordan det pæne ansigt udadtil skjuler en mørkere økonomisk maskine bag facaden.

Fjernstyret terror

Rawa Majid anses i dag som hovedarkitekten bag den blodige Foxtrot-krig, der har ramt Sverige med mord, skyderier og sprængninger – ofte udført af teenagere. Men volden starter ikke i Stockholm. Den finansieres og forstærkes af de ruter, ejendomme og forbindelser, Rawa Majid og hans folk har opbygget i Spanien og andre europæiske transitlande.

Foxtrot er nu blevet sanktioneret af både USA og Storbritannien, og Majids navn nævnes i forbindelse med attentater og mistanker om forbindelser til iranske efterretningstjenester. Alligevel er han stadig på fri fod i 2025 – og hans netværk er intakt.

Solkystens spejl

Costa del Sol fungerer i dag ikke kun som tilflugtssted, men som aktivt operationsområde for svenske kriminelle. Den spanske regering og EU samarbejder tæt med svensk politi for at dæmme op for udviklingen, men hver ny anholdelse afslører blot endnu et lag af den kriminelle struktur.

Amir Mekky og Rawa Majid er ikke de eneste – men de er de mest ikoniske. Den ene med et dansk pas og blod på hænderne. Den anden med et netværk, der rækker fra skoler i Uppsala til strandvillaer i Marbella. Sammen tegner de et dystert billede af, hvordan den svenske bandekrig har rykket frontlinjen helt ned til Sydspanien.

Hollænderne og kokainkysten

I kulissen trækker Mocro Maffia i trådene. Det hollandsk-marokkanske netværk har længe benyttet Costa del Sol som logistisk hub. Ikke bare til opbevaring og møder, men også til at operere i neutral grund langt fra de blodige opgør i Amsterdam og Antwerpen. To mænd, ét kontinent, tusindvis af kilo kokain – og blodige spor i gaderne fra Marbella til Amsterdam.

I februar 2024 blev den hollandsk-marokkanske narkobaron Ridouan Taghi idømt livsvarigt fængsel i Nederlandene. Han blev dømt for fem mord, flere mordforsøg og ledelse af den kriminelle organisation kendt som Mocro Maffia. Men selv fra fængslet har han ifølge anklagemyndigheden bestilt likvideringer, blandt andet mod rivaler på Costa del Sol.

Hans hovedfjende: Karim “Taxi” Bouyakhrichan – manden, der overtog sin brors kokainimperium i Marbella efter drabet på Samir “Scarface” Bouyakhrichan i 2014. Drabet blev ifølge kilder bestilt af Ridouan Taghis folk og udført midt på åben gade i solbyen.

Siden da har de to fraktioner udkæmpet en krig, der har ført til gengældelsesdrab i Marokko, Holland, Belgien og Spanien. Bouyakhrichan byggede et enormt netværk op fra Costa del Sol og investerede ifølge politiet i over 170 ejendomme for at hvidvaske kokainmillioner. Han benyttede komplekse pengetransfersystemer og et globalt netværk med forgreninger til Dubai og Den Dominikanske Republik.

I januar 2024 blev han endelig anholdt af spansk politi under en stor aktion i Málaga-provinsen. Hollandske myndigheder krævede straks udlevering, men en spansk dommer valgte at løslade Bouyakhrichan midlertidigt – en beslutning, der udløste frustration i Nederlandene.

Både Ridouan Taghi og Bouyakhrichan har sat dybe spor i Sydspanien. Fra kokainruter og likvideringer til ejendomsinvesteringer og infiltration i lokaløkonomien – deres krig har gjort Costa del Sol til både slagmark og skjulested for Europas mest berygtede narkoaktører.

Et fristed – eller et forum?

Costa del Sol er i dag det tætteste man kommer på en moderne version af Casablanca – ikke i romantisk forstand, men som mødested for global organiseret kriminalitet. Her blander britiske eks-gangstere sig med albanske narkoentreprenører. Her bor udviste danskere side om side med serbiske lejemordere og polske logistikmænd.

Familia del Sur

I et læk af beskeder fra en krypteret Telegram-kanal under navnet La Familia del Sur dukkede navne som “Abi”, “Shabbi”, “Fox” og “Napoleon” op som brugere i samme samtale. En af beskederne lød: “Vores grænser er i havet, ikke på land.” Gruppen blev nedlagt dagen efter et medie i Holland skrev om mulige forbindelser mellem Málaga og Rotterdam. Eksperter vurderer, at kanalen kan have været brugt til at synkronisere forsendelser – og skabe distance mellem bagmænd og udøvere.

Ifølge politiets egne vurderinger opererer over 100 forskellige kriminelle grupper fra omkring 59 lande i området omkring Marbella, Estepona og Fuengirola. De fleste uden konflikt. Deres fælles interesse: penge. Og stilhed.

Rashid el Bouzidi

Mange har aldrig hørt navnet Rashid el Bouzidi, men han nævnes ofte i koder i EncroChat-beskeder fra Marbella og Fuengirola. Ifølge belgiske og spanske efterforskere er han arkitekten bag en ny type "usynlig" hvidvask – med investeringer i kryptovaluta, NFT’er og sportsbetting via Malta og Gibraltar. Han er mistænkt for at facilitere betalinger mellem svenskere og marokkanere og for at fungere som rådgiver for yngre kokainimportører. Rashid el Bouzidi ses aldrig med våben – kun med MacBook og cigaret.

Tyrkiet er sikkert – endnu

Mens Dubai ikke længere er et sikkert tilflugtssted for kriminelle, er situationen anderledes i Tyrkiet. Tyrkiet har nemlig ingen udleveringsaftale med Danmark, og de tyrkiske myndigheder udleverer stort set aldrig egne statsborgere – heller ikke hvis de har dobbelt statsborgerskab.

En af de personer, som de danske myndigheder ønsker udleveret fra Tyrkiet, er den berygtede dansk-tyrkiske forbryder og tidligere rockermedlem Hasan Okutan – også kendt under øgenavnet ‘Napoleon’ i det tyrkiske rockermiljø.

Hasan Okutan har været på flugt fra dansk politi siden 2019, hvor han blev sigtet for at have likvideret Thomas Josic, et tidligere rockermedlem, med flere skud i Rødovre. Mordet fandt sted på den københavnske Vestegn, og Okutan menes i dag at leve et komfortabelt liv i Tyrkiet.

Hvis han ikke allerede har fået det, ventes han at få tyrkisk statsborgerskab via familie – hvilket gør udlevering endnu mindre sandsynlig.

I skyggen af Marmarahavet

I Istanbul går han tilsyneladende under navnet "Abi", og ifølge efterretninger fra det danske politi er han fortsat aktiv i netværk, der trækker tråde fra Tyrkiet til både Danmark, Tyskland og Spanien. På en shisha-lounge i Üsküdar, hvor kendte ansigter fra det tyrkiske rockermiljø jævnligt samles, er der blevet observeret en mand, som ligner Hasan Okutan.

Her styrer han angiveligt logistikken for smugling af både hash og kokain, som sejles ind via Tyrkiets sydlige havne og sendes videre til Europa. “Han har ikke lagt kriminaliteten bag sig – han har bare skiftet kulisse,” siger en anonym europæisk efterforsker. Ifølge samme kilde skal Hasan Okutan have forsøgt at genrejse et netværk af loyale fra LTF-tiden og integrere det i et nyt tyrkisk-balkansk netværk, der opererer via Marmarahavets mørke bagdøre.

The Kinahan family

Tekst og fotos: Michael Svenningsen

Snakken går stadig blandt beboerne i det område af Estepona på Costa del Sol, hvor familien Kinahan havde deres luksusvilla:

Engang forsvandt Daniel Kinahan i 37 timer. Ingen vidste, hvor han var. Hans telefon var slukket. Ingen adgang. Intet signal. Da han vendte tilbage, havde han hænderne i lommerne og et lille, afmålt smil på læben. Én af hans fjender var forsvundet fra Marbella. En anden blev set stige ombord på et fly til Bangkok. Siden den dag hviskes hans navn lavere, som om det er blevet farligt i sig selv at udtale det. Et moderne mafiadynasti

Da irske Daniel Kinahan i 2017 giftede sig med Caoimhe Robinson på Burj Khalifas top lignede det slutscenen i en Hollywoodfilm. Men måske var det begyndelsen på et forræderi.

De var irske, men deres ambitioner havde aldrig været nationale.

I dag er Kinahan-familien kendt som en af verdens mest magtfulde kriminelle organisationer. Et moderne mafiadynasti med base i Dubai, forbindelser til mexicanske karteller, russiske oligarker, Vor v Zakone, og albanske netværk. FBI og Interpol rangerer dem blandt de største narkoimperier i Europa – og i toppen sidder Christy Kinahan, sønnerne Daniel og Christopher Jr., og en milliardformue, der ikke kun måles i penge, men i blod.

Fra småkriminalitet til globalt imperium

Christy Kinahan – The Dapper Don – startede med biltyverier og indbrud i Dublins gader i 80’erne. Men efter fængselsophold i Holland, Belgien og Spanien – hvor han lærte flydende russisk og spansk – opbyggede han forbindelser til colombianske karteller og østlige mafiaer. Han grundlagde det, der nu kaldes Kinahan-kartellet, og udstyrede sine sønner med sprog, kontakter og strategi.

86
BUZON

SELEA

Overvågningen i det eksklusive kvarter omkring Kinahans bolig i Estepona er massiv. I dag vurderes deres formue til mellem 750 millioner og 1,5 milliarder pund – genereret gennem narkotikahandel, våbensmugling, pengevask, afpresning og kontraktmord.

I juli 2025 blev den britiske gren af netværket hårdt ramt, da Thomas "Bomber" Kavanagh – tidligere leder i Birmingham – blev dømt til at tilbagebetale over €1,2 millioner i kriminelle gevinster. Hvis han undlader at betale, forlænges hans straf med 12 år oven i den nuværende 21-årige dom. Det sker som led i en bredere strategi for at kollapse kartellets økonomiske infrastruktur.

Boksning som dække – og magtbase

Sønnen Daniel Kinahan blev frontfigur for kartellets legitime facade: professionel boksning.

Som stifter og leder af MTK Global arbejdede han med verdens største navne – Tyson Fury, Billy Joe Saunders, Michael Conlan. Han var involveret i kampforhandlinger, sponsoraftaler og havde adgang til tv-kanaler og bettingpenge.

Selv da MTK officielt lukkede i 2022 efter massivt pres fra amerikanske myndigheder, forblev Daniel en skyggeadviser bag store kampe. Flere boxere er siden blevet nægtet adgang til USA på grund af forbindelser til ham. Fury selv blev afvist ved grænsen. Daniel Kinahan er født den 25. juni 1977 i Dublin.

Når Daniel Kinahan træder ind i et dunkelt rum med en ro, fyldes luften som en usynlig storm. Hans blik er skarpt og målrettet. Stemmerne falder til ro, og han ved, at i dette øjeblik er han centrum for alt.

Han bevæger sig gennem underverdenens labyrint, ubesværet og med en elegance, der skjuler brutalitetens mange år bag et afslappet ydre. Fra de solbeskinnede terrasser i Marbella til de grå gader i Dublin.

Med en lavmælt og kontrolleret stemme formår Daniel at holde alle i sin hule hånd. Hvert ord er velovervejet, hver pause fyldt med betydning. I manipulationens spil er han en mester, der styrer tid og situationer med kirurgisk præcision.

Myndighedernes jagt bliver mødt med en næsten overnaturlig snuhed. Han glider ubemærket gennem sprækker i systemet, undgår lys og opmærksomhed, altid et skridt foran, som en skygge der undslipper selv de mest opsatte fælder.

Alliancer dannes og opløses som skakbrikker under hans hånd. Daniels blik – dybe, brune øjne uden afsløringer – styrer uden at blinke. Bag kulisserne formes magtbalancer i hans billede.

Minderne fra en hård barndom i Dublin virker til at blinke som fjerne lys i hans sind. Han handler med en brutal præcision, som overrasker selv dem, der tror, de kender ham. Iskold og uforudsigelig, balancerer han konstant på knivsæggen mellem nåde og nådesløshed.

Loyaliteten overfor Daniel Kinahans nærmeste er intens og ubrydelig. Han beskytter familien med en styrke, der er svær at forstå udefra, og den loyalitet binder ham tæt til dem, han holder af – på godt og ondt.

I skyggerne af magtspillet truer altid faren, men Daniel bevæger sig med en selvsikkerhed, der er hans signatur. Han kender reglerne og spiller spillet sikkert.

87
P ZERO

I kulissen vokser presset. USA har udstedt en dusør på 5 millioner dollars på Daniel Kinahan – ikke nødvendigvis for anholdelse, men for information, der kan svække netværket. Det sker som led i en bred, international kampagne, hvor også FN og Europol deltager.

Hutch-fejden: 18 døde i Dublin

Men det var ikke kun politik og sport. I 2015 blev Gary Hutch – nevø til Gerry “The Monk” Hutch – skudt og dræbt i Spanien. Det udløste en blodfejde mellem Kinahan-familien og Hutch-klanen, der indtil da havde samarbejdet.

Siden er mindst 18 mennesker blevet dræbt i konflikten – inkl. David Byrne, Daniel Kinahans nære ven, som blev likvideret midt under et bokseevent på Regency Hotel i Dublin i 2016.

Et attentat, der lignede en operation fra en specialstyrke – mænd i politiuniformer, langtrækkende våben, målrettede drab. Det ændrede alt. Kinahan-familien flygtede permanent til Dubai kort efter.

Samtidig bekræftes det, at irske myndigheder har samlet et af landets største efterforskningsdokumenter nogensinde mod Daniel Kinahan. Bevismaterialet omfatter lydoptagelser og overvågning, hvor Kinahan nævnes direkte i forbindelse med planlagte mord på Hutch-loyale i 2015–17.

Burj Khalifa og et bryllup med mikrofoner

Daniel Kinahan blev gift med Caoimhe Robinson i maj 2017 under en overdådig ceremoni på det luksuriøse Burj Al Arab-hotel i Dubai. Caoimhe, der stammer fra Coolock-området i Dublin, var tidligere partner til den myrdede narkobaron Micka Kelly. Brylluppet tiltrak opmærksomhed fra både medier og efterforskere, da det blev betragtet som en samling af prominente kriminelle figurer fra forskellige lande. Ifølge politiets efterforskning har gæstelisten og begivenheden været en vigtig brik i at identificere forbindelser mellem internationale kriminelle netværk, herunder det såkaldte "superkartel".

Efter vielsen kommer Caoimhe Robinson i myndighedernes søgelys for sin rolle i køb og salg af ejendomme i Dubai – mistænkt for at medvirke til hvidvask af kartellets penge. Hun beskrives i flere rapporter som en nøglefigur i familiens finansielle operationer i Mellemøsten.

Trods de internationale sanktioner mod Daniel Kinahan har Caoimhe fortsat sine ejendomsaktiviteter – hvilket har ført til krav om, at sanktionerne udvides til også at omfatte hans nærmeste familie.

Men det bliver sværere at gemme sig. I maj 2025 skete det uden fortilfælde: Sean McGovern, én af Daniels nærmeste mænd, blev udleveret fra Dubai til Irland – på trods af at landene ikke har en formel udleveringsaftale. Et retsligt gennembrud, der kan varsle nye anholdelser.

McGovern blev straks sigtet for mordet på Noel Kirwan, skudt foran sit hjem i Dublin som led i hævnkæden under Hutch-fejden. Ifølge sagens materiale var McGovern i årevis kartellets økonomimand og Daniels højre hånd i Spanien og UAE.

De sidste mænd i spil

Mens profiler som "The Butcher" Arakas og Thomas "Bomber" Kavanagh sidder fængslet, er Daniel, Christy og Christopher Jr. stadig frie. USA har udstedt $5 millioner i dusør for hver af dem – ikke nødvendigvis for deres anholdelse, men for information, der kan destabilisere deres netværk. Alligevel rejser de tilsyneladende frit mellem Dubai, Abu Dhabi, Kazakhstan og muligvis Kish.

ICIJ afslørede for nylig, at Christy Kinahan Sr. under sit fængselsophold i 1990’erne i Portlaoise skrev digte og noveller under navnet Cian Sharkhin – et alias, han senere brugte som selskabsnavn i ejendoms- og skatteparadisstrukturer.

Han blev redaktør på et lille fængselshæfte kaldet Prose and Cons, der samlede digte og noveller skrevet af indsatte. Medforfatterne omfattede blandt andre den berygtede Desmond “Dessie” O’Hare, tidligere medlem af Irish National Liberation Army. Under navnet Cian Sharkhin bidrog Kinahan selv med både en novelle, “Dumbo the Elephant,” og et digt, “The Serpent.” Materialet blev godkendt til udgivelse som en del af fængslets kunst- og resocialiseringsprogram.

Novellen “Dumbo the Elephant” beskriver en oplevelse, hvor en dreng ved navn Christopher får foden klemt under en elefant og oplever en voldsom reaktion fra sin mor. Historien adskiller sig markant fra Disneys fortælling, og bærer præg af vrede, skyld og frygt.

Kinahans digt “The Serpent” portrætterer en slange i Swazilands savanne i en tekst fyldt med allitterationer og billedsprog. Begge tekster blev offentliggjort under det falske navn Cian Sharkhin og blev skrevet, mens Kinahan afsonede sin straf blandt nogle af Irlands mest hårdkogte indsatte.

Monaghan’s

Tekst og fotos: Michael Svenningsen

Det var lørdag den 31. maj 2025. Stemningen var elektrisk i Fuengirola. På strandpromenaden var terrasserne fyldte. Inde på Monaghan’s Bar sad skotter, irere og solbrune expats tæt i varmen med blikket klistret til skærmen. Champions League-finalen var netop fløjtet af. Paris Saint-Germain havde ydmyget Inter med hele 5-0. Latter, øl og sange rullede ud over promenaden som bølgerne på stranden. Og så – ti minutter senere – blev alt tavst.

THE IRISH ROVER
Irish Bar

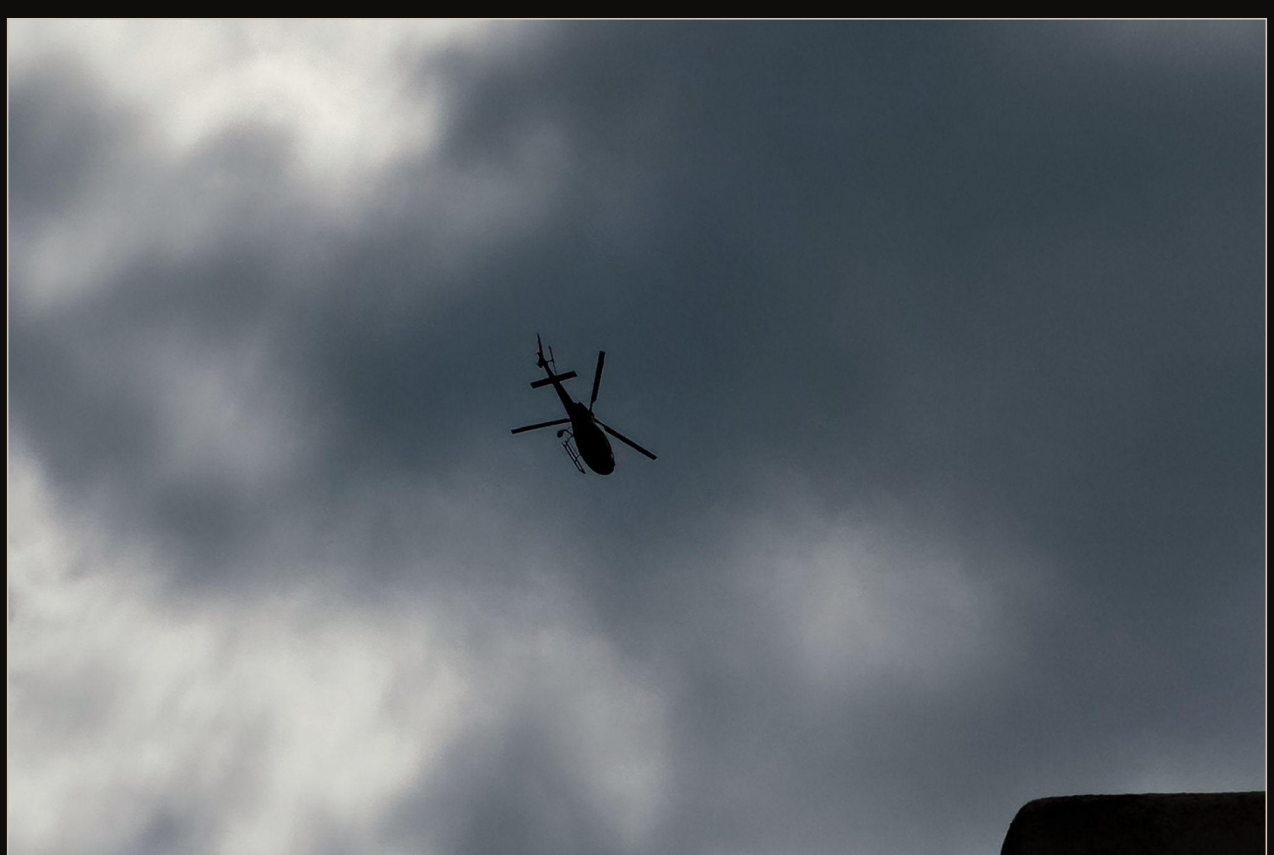

Klokken var præcis 23.03, da en sortklædt mand med maskeret ansigt sprang ud af en bil og åbnede ild mod to mænd foran baren. Flere skud flænsede luften. Ross Monaghan forsøgte at søge dækning inde i baren. Eddie Lyons Jr. blev ramt på terrassen. Ingen af dem nåede væk. De døde dér, i solen der var blevet til nat. Gerningsmanden forsvandt igen i bilen, der kørte østpå mod Benalmádena.

Det var ikke bare et mord. Det var en besked.

En gammel krig, nu på spansk jord

De to ofre var ikke hvem som helst. Ross Monaghan havde været en central skikkelse i Lyons-familien – en af Skotlands mest magtfulde og frygtede kriminelle organisationer. Han var tidligere anklaget for drabet på rivalen Kevin “Gerbil” Carroll, men blev frikendt. I 2017 overlevede han selv et mordforsøg foran en skole i Glasgow, hvor han blev ramt i skulderen – mens han afleverede sin datter.

Kort tid efter flyttede han til Spanien, og senere overtog han ejerskabet af Monaghan’s Bar i Fuengirola. Et tilflugtssted og måske en facade.

Hans følgesvend den aften, Eddie Lyons Jr., var blodets bånd til Lyons-klanen. Han havde tidligere overlevet et angreb i 2006, hvor Kevin Carroll efter sigende stod bag. Begge havde levet med frygten som fast følge. De vidste, deres tid kunne komme. Den kom under sydens stjerner, med havbrusen som baggrundsmusik.

Et øje for et øje – og 500.000 euro kokain

Efterforskere og kilder i det britiske bandemiljø mener, at mordene er et resultat af det næsten 20 år lange bandeopgør mellem Lyons- og Daniels-familierne i Glasgow. En ny bølge af hævn og paranoia havde ramt begge sider efter en række brandattentater, macheteangreb og overfald på ældre og børn i Skotland – udløst, ifølge rygter, af en strid om en sending kokain til en værdi af 500.000 pund.

Men det var ikke bare pengene. Det var historien. De mange år, hvor rivalerne havde stjålet, snuppet, forrådt. Ifølge flere efterretninger blev angrebet i Fuengirola udført som en direkte hævn – og med velsignelse fra højere sted.

Dubai, Glasgow, Fuengirola – et dødens netværk

Flere efterretningskilder har peget på Ross McGill – en skotsk eks-hooligan og nu bandeleder med base i Dubai – som mulig bagmand bag en voldelig kampagne mod Daniel-klanen og dens allierede. McGills gruppe, kendt som Tamo Junto (TMJ), har angiveligt orkestreret en række hævnaktioner i Skotland, og deres navn er også dukket op i forbindelse med brande og mordforsøg i Spanien.

TMJ har tidligere arbejdet tæt sammen med Lyons-familien. Men ifølge spanske medier skulle en foreslået våbenhvile være blevet afvist af Lyons-folk i maj. Få dage senere blev Monaghan og Lyons Jr. skudt ned – i det, der nu kaldes Costa del Sols mest spektakulære bandeopgør siden mordet på Gary Hutch i 2015.

Både Ross Monaghan og Eddie Lyons Jr. havde angiveligt mødtes med en ukendt mand i Málaga fire dage før mordene. Mødet fandt sted på et hotel ved havnefronten, og samtalen varede under 12 minutter.

Skrækken på strandpromenaden

Vidner har beskrevet panikken. En kvinde, der sad med sin mand og to børn på naboterrassen, fortalte:

"Vi hørte et brag – så flere. Folk skreg og kastede sig ned. En mand løb ind i baren, men faldt. En anden blev liggende på jorden uden at røre sig. Det var overstået på under 30 sekunder." En turist fra Birmingham fortæller her to måneder senere, at han først troede, det var et opgør mellem fulde fodboldfans. Men da han så kroppen ved barens indgang, gik han i chok. "Han lå med øjnene åbne. Der var blod overalt. Jeg havde stadig ørepropper i fra kampen, så jeg hørte ikke engang de første skud."

Ifølge lokale kilder blev 14 skud affyret. Overvågningskameraer fangede gerningsmanden og hans flugtbil. Bilen blev senere fundet udbrændt i bakkerne bag Mijas – præcis som ved tidligere bandeopgør.

Et vakuum i Lyons-hierarkiet

Drabene har efterladt et tomrum i Lyons-organisationen. Monaghan var højrehånd til Steven Lyons, der opholder sig i Dubai. Eddie Jr. styrede den skotske gren. Med begge væk frygter efterforskere, at nye, yngre aktører vil forsøge at avancere – og at volden kan eskalere.

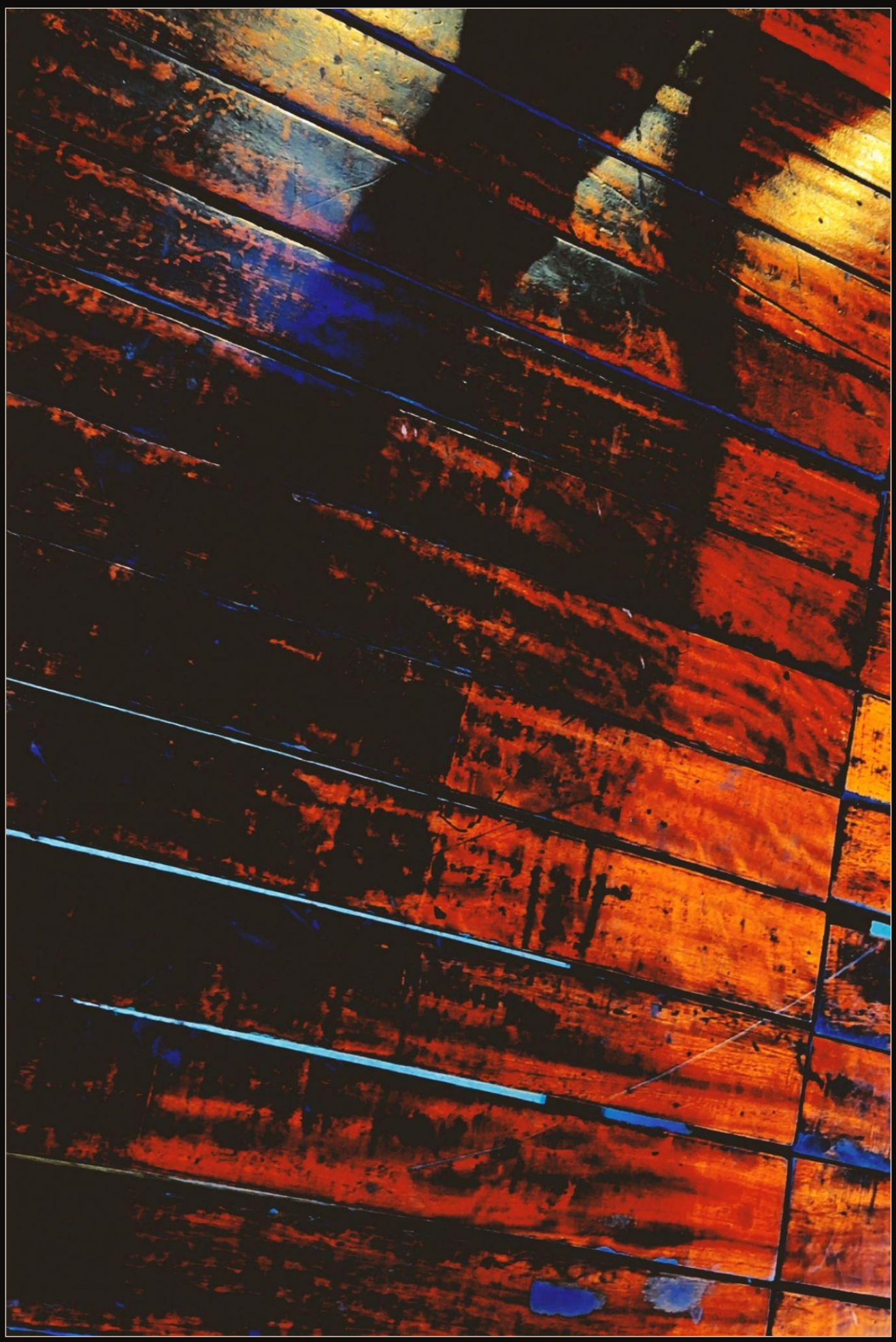

> *“Det er Hatfields mod McCoys i en moderne europæisk version,” sagde en skotsk efterforsker til The Times. “Men nu med maskingeværer og millionbeløb i kokain. Og uden nogen ende i sigte.”*

Morderens spor: Fra Spanien til Storbritannien

To uger efter drabene blev en 44-årig britisk mand, Michael Riley, anholdt i Liverpool. Ifølge spansk politi flygtede han fra Fuengirola via Portugal og Frankrig og nåede Storbritannien på under 15 timer. Han nægter udlevering og hævder, at han intet har med sagen at gøre. CCTV og DNA kan blive afgørende. Myndighederne mener, at han ikke handlede alene.

Costa del Crime fortsætter

Dobbeltmordet på Monaghans Bar er endnu et kapitel i den nye, europæiske krigsførelse mellem organiserede netværk – hvor gamle hævnmotiver, nye fronter og transnationale forbindelser smelter sammen i et landskab badet i sol, palmer og blod.

Blood and Sunshine

Tekst og fotos: Michael Svenningsen

Gary Hutch løb panisk over fliserne, forbi liguster og palmer, mens folk på altanerne holdt vejret i chok.

Han snublede ved poolkanten, men rejste sig igen, forpustet, med gerningsmandens silhuet lige bag sig. En jagt, som mindede om de historier, man ellers kun hørte om hans onkel, Gerry Hutch.

Klokken var 11.30. Solen stod allerede højt over Ángel de Miraflores-komplekset nær Marbella, og de hvide stier omkring poolområdet kastede et næsten blændende genskin. I skyggen af cypresserne herskede en stilhed, som få minutter senere ville blive flænset af ekkoet fra automatild.

Gary Hutch havde lige åbnet bagdøren til parkeringskælderen. To skud flænsede luften og ramte hans ryg, men han blev ikke liggende. Han løb. Blodet begyndte at sive ned ad den røde t-shirt, men han nåede op i dagslyset, forbi hegn og hæk.

ANGEL DE
MIRAFLORES
BLOQUE 1

Fliserne rundt om den turkisblå pool glinsede, som var de nyvaskede. Det var her, han blev indhentet. Et tredje skud ramte brystet, et fjerde – i tindingen. Hans krop væltede baglæns ned mod hjørnet af poolen, hvor grus og solcreme normalt blandes med latteren fra børn.

Vidner så gerningsmanden – sort træningsjakke, jeans, balaclava og handsker – flygte uden hast. Roligt og metodisk gik han op ad den stejle bakke, der fører ud af komplekset. Som om han allerede vidste, at ingen ville følge efter.

På parkeringspladsen bag restauranten i Cabopino, ti minutter derfra, fandt politiet senere en BMW – udbrændt og forladt. Den havde været stjålet i Málaga to uger før. Alt tydede på minutiøs planlægning.

En britisk ex-pat, hvis altan vender ud mod poolen, hørte intet. Men synet af blod og panik slog ham ud. “Hvis det her var sket i august, ville det have været et blodbad,” sagde han. “Hele området ville have været fyldt med børn.”

Poolvandet lå blikstille. På overfladen drev et enkelt palmeblad i cirkler, som om det også forsøgte at finde ud af, hvad fanden der lige var sket.

Politiets teknikere markerede kuglespor i væggene på to lejlighedsblokke. Mindst tre projektiler havde sat sig fast i murværket, få centimeter fra et børneværelse. Politiet gennemsøgte overvågningsoptagelser fra hele området. Kameraerne var nye. Installeret ugen før. Håbet var, at morderen – eller hans planlæggere – ikke havde kendt til dem.

Når man i dag går rundt i lejlighedskomplekset Ángel de Miraflores, virker det hele uvirkeligt. De hvide facader, palmerne, det solbeskinnede poolområde.

Alt emmer af ferie og forglemmelse. Men nogle beboere husker stadig. Ikke bare blodet ved poolkanten, men lydene. En beboer på femte sal sværger stadig på, at han hørte en kvindestemme med næsten messende klang råbe: “Basta!” – stop! – lige inden det sidste skud faldt. Som et uforståeligt requiem, der drev hen over cypresserne og blev opslugt af stilheden.

En mand, som angiveligt havde haft forretninger med Gary i Málaga, fortalte, at Gary i sine sidste dage var besat af ét spørgsmål: “Hvordan stopper man en fejde, man ikke selv startede?” Ifølge vennen havde Gary talt om at tage til Marokko. Men han sagde også:

> *“De vil hellere skyde mig end lade mig gå.”*

Garys røde t-shirt

Gary Hutch havde overlevet to tidligere attentater. Det ene endte med, at bokseeksperten Jamie Moore i 2014 blev ramt ved en fejl – fem skud blev affyret. Det var uden for huset tilhørende Daniel Kinahan, søn af Christy.

Hutchs familie var blevet truet uger før. De vidste, hvad der kunne ske. Men at det ville ende i en jagt rundt om en tom swimmingpool i Spanien, havde ingen forestillet sig. En nabo sagde: “Vi troede, det var terror. Der var så mange skud.”

Det ligner et hvilket som helst andet boligkompleks på Costa del Sol. Solhvide altaner, palmer, en lille indgangsportal med navnet “Ángel de Miraflores” sirligt malet på væggen. Men bag murene og det blå himmelhvælv blev et blodigt kapitel skrevet i den brutale Kinahan–Hutch-fejde, der kostede 18 mennesker livet.

Den 24. september 2015, klokken lidt over 11.30, blev Gary Hutch skudt og dræbt på sydvestsiden af kompleksets pool. Ifølge vidneudsagn begyndte skuddene nede i parkeringskælderen under bygningen. Hutch blev jaget op ad trapperne, gennem haven og rundt om poolen, mens en sortklædt og maskeret gerningsmand affyrede skud efter ham.

Han vendte sig til sidst, med hænderne løftet, fanget ved poolens sydvestlige hjørne.

> *“Nej, nej, nej,” lød det fra hans mund, mens den sortklædte skytte trådte nærmere.*

Et øjeblik stod tiden stille, som en tragisk afspejling af den vold, der havde præget familien Hutch i årtier – Gerry og nu Gary. Gary bar en rød t-shirt. Da han faldt ved poolen, blev farven dybere, næsten sort ved skuldrene, hvor skuddene havde ramt først. Det var en t-shirt, naboerne huskede. Han havde haft den på, da han sad på trappen og røg om aftenen. Den samme, da han engang havde tilbudt en vagt kaffe ved porten.

Da politiets teknikere løftede hans krop, klæbede stoffet sig til ryggen som vådt papir. Men farven – den blev. Rød som hævn.

> *“Vi hørte de første skud i garagen under vores hjem og så en mand løbe rundt i haven med balaclava og handsker. Vi troede først, det var en terrorist,” har en anonym nabo siden fortalt til The Independent.*

Vidnerne talte op mod et dusin skud, før Hutch faldt til jorden ved poolens hjørne med hænderne oppe, mens han råbte “nej, nej, nej.”

Retten i Málaga dømte senere James Quinn til 22 års fængsel for sin rolle i mordet.

James Quinn blev anholdt et år senere, efter at politiet fandt hans DNA på en baseballkasket i flugtbilen. Den irske 35-årige blev i 2019 dømt i Málaga til 22 års fængsel: 20 år for medvirken til mord og to år for våbenbesiddelse. Han blev ikke dømt som skytte, men som en “nødvendig deltager” – chauffør, udkigspost, en brik uden hvilken jagten ikke kunne finde sted.

Dommeren beskrev mordet som “afskyeligt” og krævede, at Quinn skulle betale 90.000 euro i erstatning til Hutch-familien. Fem andre blev også anholdt, men kun Quinn blev tiltalt.

> *“Jeg var i sengen med tømmermænd og en prostitueret, da det skete,” sagde han under retssagen. Retten kaldte hans forklaring en “samling af det absurde”.*

Et folkeligt oprør

Gary Hutch, der var nevø til Gerry “The Monk” Hutch, havde boet i en stuelejlighed i blokken Ángel de Miraflores, angiveligt ejet af hans mor, de sidste måneder af sit liv. Han var en nøglefigur i den langvarige konflikt mellem de rivaliserende Dublin-familier.

Gary Hutch var ikke hvilken som helst mand. Han var nevø til den legendariske Gerry “The Monk” Hutch – manden, der i årtier havde navigeret gennem Dublins underverden med is i maven og hænderne væk fra narkoen. En bankrøver, en “ordentlig” kriminel, som folk i nabolaget på Sheriff Street stadig kalder ham – fordi han hjalp de lokale, holdt sig fra stoffer og blev opfattet som en beskytter. Men Gary var anderledes. Hidsig, højtråbende, indblandet i kokainhandel, en torn i øjet på Kinahan-kartellet. Ifølge nogle forsøgte Gerry Hutch at redde sin nevø, betalte angiveligt en formue til Kinahans for at skåne ham. Men pengene forsvandt, og Gary blev skudt alligevel. En dobbeltkrydsning, der ifølge underverdenens egne regler var utilgivelig.

I Dublin Central fik Gerry Hutch i 2024 over 3.000 stemmer, da han stillede op til parlamentet. En proteststemme, sagde mange, fra et nabolag der stadig så ham som “en af deres egne”. Jamie Brennan, en nabo, sagde:

> *“Han forstår folk her. Han har selv været her, vokset op her. Vi tror ikke på staten, men vi tror på ham.”*

Det er fortællingen, der har delt Dublin og Costa del Sol i to lejre: På den ene side kartellet – velorganiseret, hensynsløst og med kontakter langt ind i Mellemøsten. På den anden side en familie, som nogle ser som “de gode” i et beskidt spil.

Gary lå tilbage – ansigtet mod solen, dækket af et hvidt klæde.

Det var torsdag den 24. september 2015. Costa del Sol badede i solskin. Men ved Ángel de Miraflores lå den ellers så afslappede stemning tungt.

Sun, Blood, Silence

Text and photos by Michael Svenningsen

They wear sandals and designer shades. Some push strollers through shafts of golden sunlight. Others cruise the coastal roads in black Range Rovers with tinted windows.

On the sun-drenched promenades of Costa del Sol, they resemble tourists or northern European expats, Danes, Dutch, and Swedes at ease. But behind the façades of rental flats, luxury villas, and beach bars, a darker network lurks. Here, Europe’s most wanted criminals converge to do business in peace, far from police, courts, and gangland rivalries. At least on the surface.

Costa del Sol is no longer merely a haven. It has become a command center for Europe’s criminal underworld.

A Danish Exile — or a Strategist in the Shadows?

The name Shuaib “Shabbi” Khan still reverberates through the DNA of Danish gang culture. The former leader of Loyal to Familia was deported from Denmark in 2020 with a re-entry ban lasting until 2024. Officially, he disappeared — but never from the conversation.

In 2023, Denmark’s own Ministry of Justice admitted that Khan’s whereabouts remained unknown. Yet whispers from the darker corners of the internet paint a different picture: that Khan had settled in Spain — possibly Marbella, perhaps even Barcelona.

As the end of his ban approached in 2024, speculation intensified. Had Khan returned? Anonymous sources in both Spain and Denmark — and in private online exile circles — claimed he had been spotted in Marbella and Barcelona. A black Range Rover. Danish license plates. A man with watchful eyes and his back against a café wall.

The “Satudarah Connection”

Long rumored to have ties to Morocco and northern Spain, new intel suggests a strategic evolution: from LTF to Satudarah. A source formerly linked to the Dutch-Indonesian biker empire claims Khan has helped rebuild a European brotherhood stretching from Rotterdam to Málaga. Not as president. Not as a foot soldier. But as an advisor — an architect.

> *“He speaks without saying anything,” the source notes. “And everyone knows who he is — even in Spain.”*

Young Men in Shabbi’s Shadow

A leaked 2025 report from Spanish police identifies a new pattern: young men of Danish-Pakistani background, often without permanent addresses, wearing expensive watches and signing short-term rental contracts. Several have been detained with large amounts of cash or luxury cars. “They don’t act like tourists,” one investigator said. The suspicion: these men act as couriers and security detail for a new generation loyal to Shuaib Khan — a diaspora of LTF, now trading in a new currency: cocaine, cryptocurrency, and cold distance.

Amir Faten Mekky and Rawa Majid

Few criminal forces have been as violent and organized on Costa del Sol as the Swedish-speaking networks. Over the past decade, they've claimed key routes in narcotics, contract killings, and money laundering.

At the center: Amir Faten Mekky and Rawa Majid.

They never publicly met. But one night in 2017, in a villa north of Puerto Banús, their paths briefly crossed. Mekky, rising through the ranks of Los Suecos. Majid, emerging as an international narcotics player with ties to Turkey and Lebanon.

The villa was later sold via a Seychelles-based company. Witnesses remember nothing. But intelligence sources still speak of the meeting. Some say it was to divide routes and territories. Others believe it was simply to prevent an unnecessary war.

Murder, Mallorca and "Los Suecos"

Raised in Malmö's concrete towers, Amir Mekky led Los Suecos — a gang known for contract killings and drug routes along the Costa del Sol. In 2018, David Ávila, aka "Maradona," was gunned down outside a church in San Pedro, minutes after his son's first communion. That same year, gangster Sofian "Zacato" was executed in Estepona. Both killings shocked Spanish authorities — and were linked to Mekky's network.

After fleeing Spain, Amir Mekky was arrested in Dubai and extradited to Spain. Despite murder allegations, he received less than three years in prison. Today, he sits in Swedish custody. The Fox from Uppsala

Where Amir Mekky ruled by blood under the sun, Rawa Majid — The Kurdish Fox — pulled strings from the shadows. As leader of the Foxtrot network, he orchestrated assassinations, bombings, and extensive narcotics trafficking.

Since leaving Sweden in 2018, Majid has operated from Turkey, and now likely resides in Iraqi Kurdistan. Despite an Interpol Red Notice, he remains at large, protected by dual citizenship and corrupt networks. Spanish and Swedish police confirm that Foxtrot has had operatives stationed on Costa del Sol, facilitating drug transactions and laundering proceeds. In 2023, Operation Playa led to 72 arrests — including Joakim Broberg, stepson of Marbella’s former mayor.

A dark stain on the tiles. Wine, oil – or something that will never be reported?

Joakim Broberg: Behind the Smile

With slicked-back hair and designer sunglasses, Joakim Broberg portrayed himself as a real estate entrepreneur. In reality, investigators allege, he was a broker between Swedish gangs and Spanish suppliers. Arrested at his villa in Benahavís, Broberg became the face of Marbella’s criminal double life — the polished exterior concealing a darker economic machine.

Remote-Controlled Terror

Majid is now seen as the primary orchestrator of Sweden’s bloody Foxtrot war — murders, shootings, and bombings often carried out by teens. But the violence didn’t start in Stockholm — it was funded through Majid’s vast criminal infrastructure in places like Marbella.

Foxtrot has since been sanctioned by the U.S. and U.K., with Majid even suspected of links to Iranian intelligence. Still, in 2025, he remains at large — and his network intact.

The Kinahan family

Tekst og fotos: Michael Svenningsen

Rumours still circulate among residents in the Estepona neighbourhood on the Costa del Sol where the Kinahan family once owned a luxury villa.

There was a time when Daniel Kinahan vanished for 37 hours. No one knew where he was. His phone was off. No signal. Total silence. When he returned, his hands were in his pockets and a faint, deliberate smile played on his lips. One of his enemies had disappeared from Marbella. Another was seen boarding a flight to Bangkok. Since that day, his name is whispered more softly—as if merely speaking it has become dangerous.

A Modern Mafia Dynasty

When Irishman Daniel Kinahan married Caoimhe Robinson atop the Burj Khalifa in 2017, it looked like the closing scene of a Hollywood film. But perhaps it was the beginning of a betrayal. They were Irish, but their ambitions were never bound by national borders.

Today, the Kinahan family is regarded as one of the most powerful criminal organisations in the world. A modern mafia dynasty headquartered in Dubai, with connections to Mexican cartels, Russian oligarchs, Vor v Zakone, and Albanian syndicates. Both the FBI and Interpol rank them among Europe’s most expansive narcotics empires—at the top sit Christy Kinahan, his sons Daniel and Christopher Jr., and a fortune measured not only in currency, but in blood.

From Petty Crime to Global Power

Christy Kinahan—known as "The Dapper Don"—began with car theft and burglaries in Dublin’s streets during the 1980s. But after prison stints in the Netherlands, Belgium, and Spain—where he learned fluent Russian and Spanish—he established ties to Colombian cartels and Eastern European mafia groups. He founded what would become the Kinahan cartel, equipping his sons with languages, networks, and strategy. Today, their wealth is estimated at between £750 million and £1.5 billion—generated through drug trafficking, arms smuggling, money laundering, extortion, and contract killings.

Behind the tall red wall in Estepona lies one of the villas linked to Daniel Kinahan and his family. With reinforced doors and full camera surveillance.

In July 2025, the cartel’s British wing suffered a major blow when Thomas "Bomber" Kavanagh—once the group’s leader in Birmingham—was ordered to repay over €1.2 million in criminal proceeds. Failure to do so would add 12 years to his current 21-year sentence. The ruling was part of a broader campaign to dismantle the cartel’s financial infrastructure.

Boxing as a Front—And a Power Base

Daniel Kinahan became the face of the cartel’s legitimate front: professional boxing. As founder and head of MTK Global, he worked with the sport’s biggest names—Tyson Fury, Billy Joe Saunders, Michael Conlan. He was deeply involved in contract negotiations, sponsorships, and held access to broadcasting networks and betting markets.

Even after MTK officially shut down in 2022 under intense pressure from US authorities, Daniel remained a shadow adviser behind high-profile bouts. Several boxers have since been denied entry to the United States due to their links to him. Fury himself was turned away at the border.

Daniel Kinahan was born on June 25, 1977, in Dublin.

Presence and Power

When Daniel Kinahan steps into a dimly lit room, a quiet storm seems to fill the air. His gaze is sharp and focused, like a predator surveying prey in the dark. Voices drop. Everyone knows: in that moment, he is the centre of gravity.

Daniel moves through the labyrinth of the underworld with effortless poise—masking decades of violence beneath a composed exterior. From sun-drenched terraces in Marbella to the grey streets of Dublin, his name follows like a shadow that opens doors and silences doubt.

Daniel's voice is calm, controlled. Every word is calculated; every pause charged with meaning. In the art of manipulation, he is a master—timing and circumstance bend to his will with surgical precision. Authorities’ pursuit of him is met with near-supernatural cunning. He slips through legal cracks and bureaucratic blind spots, always one step ahead—a phantom in the machinery of justice.

Alliances form and dissolve like chess pieces in his hand. Daniel's eyes—deep and unreadable—command attention without expression. Behind the scenes, he reshapes power dynamics in his own image. Memories of a tough Dublin upbringing flicker like distant lights in the back of his mind.

He acts with a ruthless precision that surprises even those who claim to know him. Cold and unpredictable, he constantly walks the razor’s edge between mercy and destruction.

Daniels loyalty to family is fierce and unshakeable. He protects his inner circle with a force outsiders find difficult to comprehend. That loyalty binds him tightly to those he loves—for better or worse. Beneath the theatre of power, danger is constant. Yet Daniel Kinahan moves with a self-assurance that has become his trademark. He knows the rules—and plays the game with certainty.

The Noose Tightens

Behind the curtain, the pressure builds. The United States has issued a $5 million reward for information leading to Daniel Kinahan—not necessarily for his arrest, but to destabilise his network. It is part of a wide-reaching international effort involving the UN and Europol.

The Hutch Feud: 18 Dead in Dublin

But it’s not just politics and sport.

In 2015, Gary Hutch—nephew of Gerry “The Monk” Hutch—was shot and killed in Spain. His murder ignited a blood feud between the Kinahan family and the Hutch clan, who had previously operated in partnership. Since then, at least 18 people have died in the conflict—including Daniel Kinahan’s close associate, David Byrne, who was executed in broad daylight during a boxing weigh-in at the Regency Hotel in Dublin in 2016.

The attack resembled a military operation: men in police uniforms, high-powered rifles, targeted killings. It changed everything. The Kinahan family fled permanently to Dubai shortly thereafter. Irish authorities confirm they have compiled one of the largest criminal case files in the state’s history against Daniel Kinahan. The evidence includes wiretaps and surveillance directly linking him to planned assassinations of Hutch loyalists between 2015 and 2017.

Burj Al Arab and a Wedding Wired for Sound

In May 2017, Daniel Kinahan married Caoimhe Robinson in an extravagant ceremony at Dubai’s luxurious Burj Al Arab hotel. Caoimhe, originally from Coolock in Dublin, had once been the partner of murdered drug trafficker Micka Kelly. The wedding drew attention from both the media and law enforcement, seen as a gathering of major organised crime figures from across the globe.

According to investigators, the guest list played a key role in mapping the links between international criminal syndicates—especially the so-called “super cartel”.

Following the wedding, Caoimhe came under scrutiny for her role in buying and selling real estate in Dubai—suspected of laundering money for the cartel. Multiple reports describe her as a key figure in the Kinahans’ financial operations in the region.

Despite international sanctions against Daniel Kinahan, Caoimhe has continued to be active in the Dubai property market—prompting calls for sanctions to be extended to the family’s inner circle.

A Turning Point in Dubai

But staying hidden is getting harder. In May 2025, something unprecedented occurred: Sean McGovern, one of Daniel’s closest confidants, was extradited from Dubai to Ireland—even though the two countries have no formal extradition agreement. A legal breakthrough that may signal further arrests.

McGovern was immediately charged with the murder of Noel Kirwan, who was shot outside his home in Dublin as part of the Hutch feud’s chain of reprisals. For years, McGovern is believed to have served as the cartel’s financial controller and Daniel’s right-hand man in Spain and the UAE.

The Last Men Standing

While high-profile figures like “The Butcher” Arakas and Thomas “Bomber” Kavanagh are behind bars, Daniel, Christy, and Christopher Jr. remain at large.

The U.S. has offered $5 million for each—again, not necessarily for their arrest, but for information that could disrupt their network. Still, they appear to travel freely between Dubai, Abu Dhabi, Kazakhstan—and possibly Kish Island in Iran.

The Poet Behind the Alias

According to recent revelations by the ICIJ, Christy Kinahan Sr. wrote poetry and short stories under the alias Cian Sharkhin while incarcerated in Portlaoise Prison in the 1990s. It’s a name he would later use in setting up offshore entities and property structures.

He served as editor of Prose and Cons, a prison literary journal that featured works by inmates—including notorious figures like Desmond “Dessie” O’Hare, former member of the Irish National Liberation Army. Under the Sharkhin pseudonym, Kinahan published both a short story, “Dumbo the Elephant”, and a poem, “The Serpent.”

Dumbo the Elephant tells the tale of a boy named Christopher, whose foot is crushed under an elephant, triggering a violent response from his mother. The narrative diverges sharply from Disney’s version—filled instead with themes of rage, guilt, and fear.

The Serpent paints a vivid picture of a snake in the savannahs of Swaziland, rich with alliteration and imagery. Both works were published as part of the prison’s arts and rehabilitation programme. Each page reveals a man trying to transform darkness into words—a literary outlet for someone who would become one of Europe’s most elusive criminal masterminds.

Monaghan’s

Tekst og fotos: Michael Svenningsen

It was Saturday, May 31st, 2025. The atmosphere in Fuengirola was electric. Along the seaside promenade, the terraces were packed. Inside Monaghan’s Bar, Scots, Irish and sun-soaked expats were squeezed together in the heat, eyes glued to the screen. The Champions League final had just ended. Paris Saint-Germain had humiliated Inter with a crushing 5–0 win. Laughter, beer and songs rolled across the promenade like the waves on the shore.

And then – ten minutes later – everything fell silent.

At exactly 11:03 p.m., a masked man dressed in black leapt out of a car and opened fire on two men outside the bar. Multiple shots tore through the night. Ross Monaghan tried to run for cover inside. Eddie Lyons Jr. was hit on the terrace. Neither made it out. They died there – where the sun had turned to darkness. The gunman disappeared into the same car, which sped east toward Benalmádena. This wasn’t just a murder. It was a message.

The former Monaghan’s Bar in Fuengirola – now renamed The Irish Rover.

An old war, now on Spanish soil

The two victims were not just anyone. Ross Monaghan had long been a key figure in the Lyons family – one of Scotland’s most powerful and feared criminal organisations. He had previously stood trial for the murder of rival Kevin “Gerbil” Carroll but was acquitted. In 2017, he survived an assassination attempt outside a school in Glasgow, shot in the shoulder while dropping off his daughter. Shortly after, he relocated to Spain, and eventually took over ownership of Monaghan’s Bar in Fuengirola. A refuge – and perhaps a front.

His companion that night, Eddie Lyons Jr., was tied to the Lyons clan by blood. He had previously survived a 2006 shooting, allegedly ordered by Kevin Carroll. Both men had lived with fear as a constant shadow. They knew their time might come. It came beneath the southern stars, with the sea as soundtrack.

An eye for an eye – and €500,000 worth of cocaine

Investigators and sources in the UK gang world believe the murders were the result of the nearly 20-year feud between the Lyons and Daniels families of Glasgow. A new wave of revenge and paranoia had gripped both sides after a series of arson attacks, machete ambushes and assaults on elderly people and children – sparked, allegedly, by a dispute over a cocaine shipment worth a mere £500,000. But it wasn’t just about money. It was history. Years of theft, betrayal and blood. According to multiple intelligence sources, the attack in Fuengirola was a direct act of vengeance – sanctioned from the top.

Dubai, Glasgow, Fuengirola – a network of death

Several intelligence sources point to Ross McGill – a former Scottish hooligan turned gang leader, now based in Dubai – as the man behind a violent campaign targeting the Daniels clan and its allies. McGill’s group, known as Tamo Junto (TMJ), is believed to have orchestrated a string of revenge attacks in Scotland, and their name has surfaced in connection with arson and attempted killings in Spain. TMJ had previously collaborated with the Lyons family. But according to Spanish media, a proposed ceasefire was rejected by Lyons men in May. Days later, Monaghan and Lyons Jr. were gunned down – in what is now considered the most spectacular gangland hit on the Costa del Sol since the murder of Gary Hutch in 2015.

Both Ross Monaghan and Eddie Lyons Jr. had reportedly met with an unidentified man in Málaga four days before the killings. The meeting took place at a waterfront hotel, and the conversation lasted no more than twelve minutes.

Terror on the promenade

Witnesses described the chaos. One woman, sitting with her husband and two children at the next terrace, said: “We heard a bang – then more. People screamed and ducked. One man ran into the bar but collapsed. Another lay motionless on the ground. It was over in less than thirty seconds.” A tourist from Birmingham, speaking two months later, recalled that he first thought it was a drunken fight between football fans. But when he saw the body at the entrance of the bar, he froze. “His eyes were still open. There was blood everywhere. I still had earplugs in from the match, so I didn’t even hear the first shots.”

According to local sources, 14 shots were fired. CCTV cameras caught the shooter and the getaway vehicle. The car was later found burned out in the hills above Mijas – just like in previous gangland killings.

A power vacuum in the Lyons hierarchy

The murders left a void inside the Lyons organisation. Monaghan had been the right-hand man to Steven Lyons, who remains in Dubai. Eddie Jr. ran the Scottish operations. With both gone, investigators fear younger, more volatile figures may now try to move up – and that the violence could escalate further.

Inside the pub where Ross Monaghan tried to take cover. He never made it out.

> *“It’s Hatfields and McCoys in a modern European version,” a Scottish investigator told The Times. “But now with automatic weapons and millions in cocaine. And no end in sight.”*

Killer’s trail: From Spain to Britain

Two weeks after the murders, 44-year-old British national Michael Riley was arrested in Liverpool. According to Spanish police, he fled Fuengirola via Portugal and France and reached the UK in under 15 hours. He denies involvement and is fighting extradition. CCTV footage and DNA evidence may prove decisive.

Authorities believe he did not act alone.

Costa del Crime continues

The double killing at Monaghan’s Bar is yet another chapter in Europe’s evolving gangland warfare – where old grudges, new fronts and transnational allegiances merge into a landscape soaked in sunshine, palm trees – and blood.

Gary Hutch

Text and photos by Michael Svenningsen

Gary Hutch ran across the tiles in panic, past hedges and palm trees, while residents on the balconies held their breath in shock.

He stumbled at the edge of the pool but got up again, breathless, with the silhouette of the gunman right behind him — a chase that echoed the kind of stories usually told about his uncle, Gerry Hutch. It was 11:30 a.m. The sun was already blazing over the Ángel de Miraflores complex near Marbella, and the white pathways around the pool cast an almost blinding glare. In the shadows of the cypress trees, silence reigned — a silence that minutes later would be torn apart by the staccato of automatic gunfire.

Gary Hutch had just opened the back door to the underground car park. Two shots cracked the air and hit his back, but he didn’t stay down. He ran. Blood began to seep down his red T-shirt as he made it back into the daylight, past fences and hedges.

The tiles surrounding the turquoise pool glistened as if freshly washed. It was here he was caught. A third bullet hit his chest, a fourth — his temple. His body collapsed backward toward the corner of the pool, where gravel and sunscreen usually mix with the laughter of children.

Witnesses saw the shooter — black tracksuit, jeans, balaclava, gloves — walk away without haste. Calmly and methodically, he made his way up the steep hill that leads out of the complex, as if he already knew no one would follow.

Ten minutes away, behind a restaurant in Cabopino, police later found a burnt-out BMW. It had been stolen in Málaga two weeks earlier. Everything pointed to meticulous planning. A British expat whose balcony overlooked the pool claimed he heard nothing — but the sight of blood and panic left him reeling. “If this had happened in August, it would have been a massacre,” he said. “The whole place would’ve been packed with kids.”

The pool water lay completely still. A single palm leaf floated in lazy circles on the surface, as if it too were trying to make sense of what had just happened.

Police technicians marked bullet holes in the walls of two apartment blocks. At least three projectiles had lodged in the masonry — just centimeters from a child’s bedroom. Detectives scoured CCTV footage from the entire area. The cameras were new. Installed just a week earlier. The hope was that the killer — or his handlers — hadn’t known about them.

Today, walking through Ángel de Miraflores, the complex seems surreal. White façades, palm trees, a sun-drenched pool area. Everything breathes holiday and forgetfulness. But some residents still remember. Not just the blood at the pool’s edge, but the sounds. One fifth-floor resident still swears he heard a woman’s voice — almost chant-like — cry out “¡Basta!” just before the final shot. Like an incomprehensible requiem, drifting over the cypresses and swallowed by silence.

A man who allegedly had business dealings with Gary in Málaga said that in his final days, Gary was obsessed with a single question: “How do you stop a feud you didn’t start?”

According to the friend, Gary had talked about escaping to Morocco. But he also said: “They’d rather shoot me than let me walk away.”

Gary’s Red T-Shirt

Gary Hutch had survived two previous attempts on his life. In one of them, boxing coach Jamie Moore was mistakenly shot outside the home of Daniel Kinahan — Christy Kinahan’s son — in 2014. Hutch’s family had been threatened weeks earlier. They knew something might happen. But no one imagined it would end in a manhunt around a deserted swimming pool in Spain. One neighbor said: “We thought it was terrorism. There were so many gunshots.”

It looks like any other apartment complex on the Costa del Sol. Sun-bleached balconies, palms, a small entryway with the name Ángel de Miraflores painted in delicate script on the wall. But behind the walls and beneath the blue sky, a bloody chapter in the brutal Kinahan–Hutch feud was written — one that would eventually claim 18 lives. On Thursday, September 24, 2015, just after 11:30 a.m., Gary Hutch was shot and killed on the southwest side of the complex’s pool.

According to witness statements, the shooting began in the underground garage. Hutch was chased up the stairs, through the garden and around the pool, while a masked man in black fired at him. He finally turned around, hands raised, trapped at the pool’s far corner.

> *“No, no, no,” he pleaded, as the gunman stepped closer.*

For a moment, time stood still — a tragic echo of the violence that had haunted the Hutch family for decades. Gerry — and now Gary.

Gary wore a red T-shirt. When he collapsed beside the pool, the color deepened — almost black at the shoulders where the bullets hit first. It was a shirt the neighbors remembered. He had worn it while smoking on the stairs in the evenings. The same one he’d had on when he once offered coffee to a security guard by the gate. When police technicians lifted his body, the fabric clung to his back like wet paper. But the color remained. Red — like vengeance.

“We heard the first shots in the garage under our home and then saw a man running through the garden with a balaclava and gloves. At first, we thought it was a terrorist,” one neighbor later told The Independent. Witnesses counted nearly a dozen shots before Hutch fell at the corner of the pool, hands raised, crying: “No, no, no.”

A court in Málaga later sentenced James Quinn to 22 years in prison for his role in the murder.

Quinn was arrested a year later after police found his DNA on a baseball cap in the getaway car. The 35-year-old Irishman was sentenced in 2019: 20 years for aiding the murder, two for weapons possession. He was not convicted as the gunman, but as a “necessary participant” — the driver, the lookout, the cog without which the execution couldn’t have taken place.

The judge called the murder “heinous” and ordered Quinn to pay €90,000 in compensation to the Hutch family. Five others were arrested. Only Quinn was charged. “I was in bed with a hangover and a prostitute when it happened,” he claimed in court. The judge called his story “a catalogue of the absurd.”

A People’s Revolt

Gary Hutch, nephew of Gerry “The Monk” Hutch, had been living in a ground-floor apartment in Ángel de Miraflores — reportedly owned by his mother — during the final months of his life. He was a key figure in the long-running feud between two of Dublin’s most powerful crime families.

But Gary wasn’t just any man. He was the nephew of the legendary Gerry “The Monk” Hutch — a man who for decades navigated Dublin’s criminal underworld with nerves of steel and a reputation for steering clear of drugs.

A bank robber, yes, but a “decent” criminal, as people on Sheriff Street still call him. He helped locals, avoided narcotics, and was seen as a protector. Gary was different. Volatile, loud, neck-deep in cocaine trafficking, a thorn in the side of the Kinahan cartel.

According to some, Gerry tried to save his nephew — allegedly paying a fortune to the Kinahans to spare him. But the money vanished, and Gary was gunned down anyway. A double-cross. Unforgivable by underworld rules.

In 2024, Gerry Hutch received over 3,000 votes when he ran for parliament in Dublin Central.

A protest vote, many said, from a neighborhood that still sees him as “one of their own.” Jamie Brennan, a neighbor, put it this way: “He gets us. He grew up here. We don’t trust the State, but we trust him.”

This is the tale that has split Dublin and the Costa del Sol into two camps: On one side, the cartel — organized, ruthless, with ties stretching deep into the Middle East. On the other, a family some still see as the “good guys” in a very dirty game. Gary was left behind. Face turned toward the sun, covered by a white sheet.

It was Thursday, September 24, 2015. The Costa del Sol basked in sunlight. But at Ángel de Miraflores, the air hung heavy with the weight of what had just happened.